

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/107/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2517010242
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 01. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2517010242.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovince a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jozefa Piknu, trestnej veci proti obžalovaným J. F. a spol. pre pokračovací zločin krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona a iné, odvolaní obžalovaných D. R., Z. R. a N. R. proti rozsudku Okresného súdu Piešťany zo dňa 16.4.2018, č.k. 8T/30/2017, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10.1.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania obžalovaných D. R., nar. XX.X.XXXX, Z. R., nar. XX.X.XXXX a N. R., nar. XX.X.XXXX, zamietajú.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom boli obžalovaní J. F., D. R., Z. R., N. R. a T. R. uznaný za vinných zo spáchania pokračovacieho zločinu krádeže spolupáchateľstvom podľa § 20 Trestného zákona, § 212 odsek 1, odsek 4 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno e) Trestného zákona, pokračovacieho prečinu porušovania domovej slobody spolupáchateľstvom podľa § 20, § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno c) Trestného zákona, a N. R. aj prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, ktorých sa mali dopustiť na tom skutkovom základe, že obžalovaní J. F., D. R., Z. R., N. R. a T. R.

1) od presne nezisteného času dňa 20.11.2016 až najneskôr do 10:40 hod. dňa 21.11.2016 po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v obci R., na rodinnom dome č. XXX odstránili presne nezisteným predmetom visiaci zámok uzamykajúci dvere miestnosti využívanej ako domáca dielňa, z ktorej následne odcudzili 1 ks lis na ovocie, 1 ks fúrik, 2 ks vojenských lopatiek, 2 ks kovaných motýk, 1 ks 10-litrovej plastovej bandasky s obsahom 5 l benzínu, 1 ks postrekovača na plecia, 1 ks plečky a 1 ks prázdnej 50-litrovej plastovej bandasky, čím poškodenej RNDr. G. I., bytom U. - N., N. č. X spôsobili krádežou škodu vo výške 156,- eur a škodu poškodením vo výške 10,- eur,

2) v čase približne od 17:00 hod. dňa 21.01.2017 do 12:30 hod. dňa 25.01.2017, po predchádzajúcej vzájomnej dohode v obci R., na rodinnom dome č. XXX rozbili presne nezisteným predmetom sklenú výplň okna obývacej izby, kadiaľ vošli do domu, z ktorého odcudzili 1 ks liatinových kachlí nezistenej značky, 1 ks bojler na ohrev vody s objemom 40 litrov nezistenej značky, 1 ks mikrovlnnú rúru nezistenej značky, 1 ks varnú dosku nezistenej značky - tzv. dvojplatička, 1 ks nástenných hodín nezistenej značky, 1 ks jedálenskej súpravy nezistenej značky, 4 ks obrazov olejomaľby od autora akademického maliara Karol Schwarcz a 3 ks vyšívanych obrazov Orfeus a Euridica, čím poškodenej RNDr. G. I., bytom U. - N., N. č. X spôsobili krádežou škodu vo výške najmenej 190,- eur a škodu poškodením okna vo výške 46,- eur,

3) v čase približne od 16:00 hod. dňa 28.01.2017 až najneskôr do 17:30 hod. dňa 03.02.2017, po predchádzajúcej vzájomnej dohode v obci R., na rodinnom dome č. XXX rozbili presne nezisteným predmetom sklenú výplň okna obývacej izby, kadiaľ vošli do domu, z ktorého odcudzili 1 ks voľne stojacej z vrchu plnenej práčky zn. Candy, 1 ks nezistenej značky staršieho rádia v imitácii dreva hnedej farby a následne na tzv. letnej kuchyni domu vytlačili vstupné dvere a odcudzili z nej 1 ks bieleho kombinovaného

sporáku zn. Mora a 1 ks nezistenej značky nerezového jedno-drezu s odkladacou plochou s rozmermi cca 100 x 60 cm spolu s 1 ks pákovej batérie nezistenej značky, čím poškodenej RNDr. G. I., bytom U. - N., N. č. X spôsobili krádežou škodu vo výške najmenej 165,- eur a škodu poškodením okna domu a vstupných dverí letnej kuchyne vo výške 9,- eur,

4) od presne nezisteného času dňa 25.01.2017 až najneskôr do 15:00 hod. dňa 05.02.2017, po predchádzajúcej vzájomnej dohode, v obci R. č. XXX, presne nezisteným spôsobom vylomili lavy na šope a cez takto vytvorený otvor vošli na dvor rodinného domu, kde vypáčili vchodové dvere a dvere obývacej izby a spálne, pričom z domu odcudzili 2 ks ručne maľovaných obrazov, 1 pár čierno-červených lyžiarok zn. Dachstein veľkosť 45, 1 pár tmavo-modrých lyžiarok neznámej značky veľkosti 38, 1 ks ručne maľovaného obrazu s motívom orgovánu, 1 ks mikrovlnnej rúry zn. Whirlpool, 1 ks nástenných hodín kruhového tvaru s bordovým rámom, 5 ks mís z jánskeho skla a rúrku z batérie umývadla, čím poškodenému T. F., bytom R. č. XXX spôsobili krádežou škodu vo výške najmenej 240,- eur a škodu poškodením dverí domu vo výške 9,- eur a obžalovaný N. R.

5) v období od 24.08.2015 až do 16.04.2018 v mieste svojho trvalého bydliska v obci R. č. XXX a ani na inom mieste na území Slovenskej republiky si ako otec maloletého N. F., nar. XX.XX.XXXX vôbec neplnil svoju vyživovaciu povinnosť voči synovi, hoci mu táto povinnosť vyplýva priamo zo Zákona o rodine a jej rozsah bol určený rozsudkom Okresného súdu Piešťany, sp. zn. 5P/76/2012 zo dňa 17.02.2014, právoplatným a vykonateľným dňom 28.04.2014 v sume 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrované nepĺnoleté dieťa podľa osobitného predpisu, a to vždy do 20. dňa v mesiaci vopred k rukám N. R. z R. pričom vedel o existencii vyživovacej povinnosti, o syna sa iným spôsobom nestaral a jeho majetkové pomery mu umožňovali vyživovaciu povinnosť plniť, čím mu za horeuvedené obdobie na výživnom vznikol dlh voči N. R. vo výške 843,74 eur.

Za to súd obžalovaným uložil tresty nasledovne:

Obžalovaného J. F. odsúdil podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno d), písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky. Podľa § 51 odsek 1 Trestného zákona s použitím § 49 odsek 1 písmeno a) Trestného zákona mu výkon trestu odňatia slobody podmienienečne odložil a zároveň mu uložil probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe v trvaní 4 (štyri) roky. Podľa § 51 odsek 4 písmeno c), písmeno j) Trestného zákona mu uložil povinnosti spočívajúce v príkaze nahradiť podľa svojich schopností v skúšobnej dobe spôsobenú škodu a zamestnať sa v skúšobnej dobe alebo uchádzať sa preukázateľne o zamestnanie.

Obžalovaného D. R. odsúdil podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného Z. R. odsúdil podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 (šesť) rokov a 6 (šesť) mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaného N. R. odsúdil podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h), písmeno m) Trestného zákona, § 38 odsek 5 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno b) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaného T. R. odsúdil podľa § 212 odsek 4 Trestného zákona, s poukazom na § 36 písmeno l), písmeno n) Trestného zákona, § 37 písmeno h) Trestného zákona, § 38 odsek 3 Trestného zákona s použitím § 41 odsek 1 Trestného zákona a § 42 odsek 1 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky nepodmienečne. Podľa § 48 odsek 2 písmeno a) Trestného zákona ho pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Zároveň podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušil výrok o treste odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov uložený obžalovanému rozsudkom Okresného súdu Piešťany č.k. 16T/67/2017 -291 zo dňa 9.6.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej odvolanie obžalovaní D. R., Z. R. a N. R., a to proti výroku o treste.

Z. R. písomne odôvodnil svoje odvolanie tým, že trest sa mu zdá vysoký, pretože sa priznal, súd nezobral do úvahy poľahčujúce okolnosti, čo považuje za zaujatosť voči jeho osobe. Za jeden skutok je 6 rokov a 6 mesiacov veľa. Bol už v minulosti trestaný, ale na podmienkové tresty, v ktorých sa osvedčil. Dal sa ovplyvniť spoluobvinenými. Hľadal si prácu, zúčastňoval sa brigád. Nevznikla taká škoda ako je uvedené v rozsudku, veci boli vrátené poškodeným. Žiada aby súd bral ohľad na to, že žije s družkou a narodil sa im v roku 2018 syn. Vedie riadny život, záleží mu na rodine. Chce svojho syna riadne vychovávať, pretože on sám vyrastal so starými rodičmi a keďže ich bolo veľa súrodencov, nemohli mať to, čo ostatné deti. Myslí si, že policajti, ktorí ho vyšetrovali, aj sami písali obžalobu, a on sa nemohol ani vyjadriť, preto si myslí, že prišlo k porušeniu zákona políciou.

D. R. písomne odôvodnil svoje odvolanie tým, že nesúhlasí s výškou jeho trestu, pretože sa ku všetkému priznal a odcudzené veci vrátil. Už viac ako rok nebol súdne trestaný, nie je pre spoločnosť nebezpečný. Nepácha žiadne trestné činy ani priestupky, preto je jeho trest neprimeraný činu, ktorý spáchal. Čin oľutoval, snaží sa viesť usporiadaný život, presťahoval sa s rodinou a hľadá si prácu.

N. R. písomne odôvodnil svoje odvolanie tým, že trest je v jeho prípade neprimeraný, vysoký. Súd nezohľadnil všetky zásady uvedené v § 34 Trestného zákona. Uvedeného skutku sa dopustil v materiálnej núdzi, odcudzené veci vrátil, spolupracoval pri objasňovaní predmetných skutkov. Trest má postihovať len jeho osobu, nie aj jeho dieťa, na výživu ktorého je povinný prispievať.

Odvolačný súd vykonal verejné zasadnutie na rozhodnutie o odvolaní v neprítomnosti obžalovaných, ktorí mali upovedomenie o termíne verejného zasadnutia riadne vykázané, nakoľko boli splnené všetky zákonné podmienky na tento postup.

D. R. zaslal súdu dňa 8.1.2019 podanie, v ktorom sa domáha prešetrenia spisov, má za to, že okresný súd bol podplatený a zaujatý proti rómom. Dozvedel sa, že pri krádeži neboli sami, už tam bol niekto pred nimi, on bol prítomný pri 5 krádežiach, ale priznali mu 21 krádeží, nevzali im otlacky prstov, ani im neukázali kamerové záznamy, boli vypočutí pod nátlakom.

Odvolačný súd konštatuje, že D. R. svoju neprítomnosť na súde hodnoverným spôsobom neospravedlnil, upovedomenie o verejnom zasadnutí mu bolo riadne a včas doručené a bol poučený o možnosti vykonať verejné zasadnutie bez jeho prítomnosti. Nežiadal o odročenie pojednávania.

Z. R. zaslal súdu potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti.

Je treba uviesť, že Z. R. bol rovnako riadne a včas upovedomený o verejnom zasadnutí. Súdu síce zaslal potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, avšak nesplnil svoju povinnosť v zmysle § 120 ods. 2 Trestného poriadku a nepredložil súdu vyjadrenie ošetrojúceho lekára, že mu jeho zdravotný stav neumožňuje účasť na úkone, na ktorý bol predvolaný, bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu alebo z dôvodu nebezpečenstva rozšírenia nebezpečnej nákazlivej ľudskej choroby. Preto odvolačný súd postupoval v zmysle § 293 ods. 5 Trestného poriadku, keďže mal za to, že Z. R. hodnoverným spôsobom neospravedlnil svoju neúčasť na verejnom zasadnutí takým spôsobom, ako to predpokladá ustanovenie § 293 ods. 8 Trestného poriadku.

N. R. ospravedlnil svoju neprítomnosť z dôvodu ťažkého ochorenia jeho ženy, o ktorú sa musí starať, aj o dve maloleté deti, preto žiada aby sa konalo bez jeho prítomnosti. U obžalovaného N. R. tak boli splnené podmienky na vykonanie verejného zasadnutia v jeho neprítomnosti z dôvodu podľa § 293 ods. 7 Trestného poriadku, nakoľko obžalovaný výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

Prokurátor navrhol odvolania obžalovaných ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolačný súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolačný súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolačný súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

- a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,
- b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,
- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Podľa § 321 ods. 2 Trestného poriadku ak bolo odvolanie obmedzené podľa § 317 ods. 1 alebo 3, odvolací súd z dôvodu uvedeného v odseku 1 zruší len napadnutý výrok rozsudku. Ak však odvolací súd zruší hoci i len sčasti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd rozhodne sám rozsudkom vo veci, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom. V neprospech obžalovaného môže odvolací súd zmeniť napadnutý rozsudok len na základe odvolania prokurátora, ktoré bolo podané v neprospech obžalovaného; vo výroku o náhrade škody tak môže urobiť aj na podklade odvolania poškodeného, ktorý uplatnil nárok na náhradu škody.

Odvolací súd zistil, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podali obžalovaní ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výroku o treste, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolania obžalovaných nie sú dôvodné.

Čo sa týka výrokov o treste, odvolací súd sa nestotožnil s odôvodnením odvolania obžalovaných. Nemožno tvrdiť, že uloženie trestu obžalovaným v trestnej sadzbe 3 roky až 10 rokov u obžalovaného D. R., v trestnej sadzbe 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov u obžalovaného Z. R. a obžalovaného N. N. by bolo neprimerane prísne, neadekvátne a nespravodlivé.

D. R. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom okresného súdu o zohľadnení poľahčujúcich a priťažujúcich okolností podľa § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) Trestného zákona.

V tomto prípade námietka obžalovaného, že s trestom nesúhlasí a že treba prihliadnúť na vrátenie vecí, na oľutovanie, na to, že viac ako rok nebol trestaný a že nie je pre spoločnosť nebezpečný, je nedôvodná. Rovnako tak, vzhľadom na jeho osobu ako viacnásobného recidivistu, nemôže mať vplyv na ukladaný trest vyhlásenie obžalovaného, že si hľadá prácu a že sa snaží žiť usporiadaný život.

Odvolací súd sa v prípade obžalovaného D. R. plne stotožňuje s úvahami okresného súdu, ktoré ho viedli k záveru, že v jeho prípade nie je možné ukladať podmienený trest odňatia slobody. Žalovaných skutkov sa obžalovaný dopustil v krátkej dobe po uplynutí skúšobnej doby predchádzajúceho podmieneného odsúdenia. Obžalovaný sa opakovane dopúšťa majetkovej trestnej činnosti, preto je správny záver súdu o tom, že na prevýchovu obžalovaného a na ochranu spoločnosti je nevyhnutný práve nepodmienečný trest odňatia slobody. Názor obžalovaného, že je dostatočná jeho písomne deklarovaná snaha viesť riadny život, o čom má svedčiť aj jeden rok, počas ktorého sa nedopustil trestnej činnosti, nie je v tomto smere relevantným.

Obžalovanému boli ukladané podmienené aj nepodmienečné tresty odňatia slobody v rokoch 1999, 2005, 2008, 2013 a 2014, naposledy mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody so skúšobnou dobou, ktorá po započítaní trvala do 13.10.2016. Vzápätí sa opätovne dopustil trestnej činnosti, ktorú páchal od novembra 2016 do januára 2017. Obdobie jedného roka, kedy podľa vlastného vyhlásenia obžalovaný vedie riadny život, je vzhľadom na predchádzajúce viacnásobné odsúdenia obžalovaného neprimerane krátkou dobou, ktorú súd nemôže zohľadniť ako okolnosť majúcu schopnosť ovplyvniť uloženie iného, miernejšieho trestu.

Čo sa týka námietky obžalovaného D. R., že sa priznal, oľutoval trestnú činnosť a vrátil odcudzené veci, odvolací súd konštatuje, že tieto skutočnosti okresný súd zohľadnil a zákonným spôsobom sa s nimi vysporiadal. Odvolací súd sa plne stotožňuje s odôvodnením rozsudku okresného súdu v časti výroku o treste obžalovaného D. R..

Okresný súd správne zohľadnil aj výšku spôsobenej škody a mieru akou sa obžalovaný podieľal na spáchaní skutku a ukladal obžalovanému trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby. Z. R.

Aj v prípade obžalovaného Z. R. sa odvolací súd stotožňuje so záverom okresného súdu o zohľadnení pohľadujúcich a prirážajúcich okolností podľa § 36 písm. l), n), § 37 písm. h), m) Trestného zákona. Preto je nedôvodná námietka obžalovaného, že súd nebral do úvahy žiadne pohľadujúce okolnosti.

Okresný súd bral do úvahy tiež predchádzajúce odsúdenia obžalovaného, pričom správne konštatoval, že obžalovanému boli doposiaľ ukladané podmienené tresty odňatia slobody. Súď zohľadnil aj výšku spôsobenej škody a mieru, akou sa obžalovaný podieľal na spáchaní skutku. Preto ukladal trest na dolnej hranici trestnej sadzby, ktorá však musela byť zvýšená z dôvodu opätovného spáchania zločinu. Obžalovaný sa totiž skutku dopustil napriek predchádzajúcemu odsúdeniu Okresným súdom Nové Mesto nad Váhom, rozsudkom zo dňa 23.05.2014, sp. zn. 2T/13/2012 pre zločin lúpeže. Opätovné spáchanie zločinu s poukazom na ustanovenie § 38 ods. 5 Trestného zákona má za následok zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu polovicu, preto súď ukladal trest v sadzbe 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov.

Nedôvodná je aj námietka obžalovaného, že nie je možné ukladať mu tak vysoký trest za jeden skutok. Odvolací súď konštatuje, že obžalovaný spáchal pokračovací trestný čin krádeže a pokračovací trestný čin porušovania domovej slobody, čo znamená že sa dopustil dvoch trestných činov, v tomto prípade v jednočinnom súbehu.

Vyššie uvedené okolnosti, rovnako tak aj osoba obžalovaného ako viacnásobného recidivistu (opakované spáchanie majetkovej a násilnej trestnej činnosti), vylučujú v danom prípade možnosť ukladania iného ako nepodmieneného trestu odňatia slobody. Obžalovaný bol súdne trestaný v rokoch 2008 až 2014 celkovo štyrikrát, žalovaných skutkov sa dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom zo dňa 23.05.2014, sp. zn. 2T/13/2012, keď skúšobná doba plynula od 1.8.2014 v dĺžke 5 rokov.

Vzhľadom k úprave dolnej hranice trestnej sadzby, ktorá bola zvýšená na 6 rokov a 6 mesiacov, súď nemohol trest odňatia slobody podmienne odložiť, pretože to vylučuje ustanovenie § 49 ods. 1 a 51 ods. 1 Trestného zákona (súď môže podmienne odložiť výkon trestu odňatia slobody neprevyšujúceho dva roky, resp. tri roky).

Námietky obžalovaného, že sa dal ovplyvniť spoluobvinenými a že si nemohol nájsť prácu nakoľko je rómskej národnosti, a že sa chce starať o svojho syna, nemôžu mať vplyv na druh a výšku ukladaného trestu. Obžalovaný bol už v rokoch 2011 a 2014 odsúdený za zločin lúpeže. Keďže mu doposiaľ boli ukladané tresty odňatia slobody, ktorých výkon bol podmienne odložený, obžalovaný mal vedomosť o následkoch spáchania trestného činu. Napriek tomu, že mu bola podmienenými trestami daná šanca preukázať, že šlo o ojedinelé porušenie právnych noriem, a že požiadavku individuálnej a generálnej prevencie splní aj podmienený trest, obžalovaný sa opätovne dopustil spáchania zločinu a preto je na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a uloženie nepodmieneného trestného činu nevyhnutné.

O námietkach obžalovaného k zaujatosti súdu a polície voči jeho osobe z dôvodu neprihliadnutia na pohľadujúce okolnosti, z dôvodu podania obžaloby vyšetrovateľmi(k čomu odvolací súď uvádza, že obžalobu predkladá súď prokurátor, nie vyšetrovateľ, ako tomu bolo aj v tomto prípade), či z dôvodu, že obžalovaný nečítal, čo podpisoval, odvolací súď nerozhodoval, nakoľko dôvodom námietky je len procesný postup orgánov činných a súdu v trestnom konaní a podľa § 32 ods. 6 Trestného poriadku o takejto námietke sa nekoná.

N. R.

Odvolacia námietka obžalovaného N. R. k neprimerane vysokému trestu je rovnako nedôvodná. Okresný súď dôsledne vyhodnotil všetky rozhodujúce skutočnosti majúce vplyv na uloženie zákonného trestu u obžalovaného. Správne dospel k záveru, že musel obžalovanému uložiť obligatórne trest odňatia slobody s poukazom na § 34 odsek 6 Trestného zákona, nakoľko horná hranica trestnej sadzby v danom prípade dosahovala 10 rokov a iný druh trestu ako trest odňatia slobody by nezabránil páchatel'ovi v páchaní ďalšej majetkovej trestnej činnosti, za ktorú už bol viac krát odsúdený. Správne zohľadnil aj pohľadujúce a prirážajúce okolnosti.

Keďže obžalovaný už bol odsúdený za zločin lúpeže spolupáchatel'stvom podľa § 20, § 188 odsek 1 Trestného zákona a iné, a to rozsudkom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom sp. zn. 2T/13/2012 zo dňa 23.05.2014, právoplatným 2.12.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 2To/103/2014 z 2.12.2014, okresný súď musel s poukazom na ustanovenie § 38 odsek 5 Trestného zákona zvýšiť dolnú hranicu trestnej sadzby o jednu polovicu a to na 6 rokov a 6 mesiacov až 10 rokov. Odvolací súď sa stotožňuje s postupom okresného súdu, keď ten zohľadnil aj výšku spôsobenej škody a mieru, akou sa obžalovaný podieľal na spáchaní skutku. Preto ukladal trest pri dolnej hranici trestnej sadzby, nie však na spodnej hranici. Obžalovaný bol v minulosti osemkrát súdne trestaný, a to aj za majetkovú a násilnú trestnú činnosť. Trest vo výmere sedem rokov je vzhľadom na závažnosť spáchaného trestného činu a osobu páchatel'a trestom primeraným a zákonným.

K námietke obžalovaného, že sa skutkov dopustil v materiálnej núdzi, odvolací súd uvádza, že takáto skutočnosť nebola zo strany obžalovaného nijakým spôsobom preukázaná ani pred súdom prvého stupňa, a žiadnym relevantným spôsobom ani v odvolacom konaní.

K odvolacej námietke, že uložený trest bude neprímerane postihovať dieťa, na ktorého výživu je obžalovaný povinný prispievať, odvolací súd uvádza, že je zo strany obžalovaného zjavne účelová. Obžalovaný bol v tomto konaní odsúdený aj za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a to za neplnenie si vyživovacej povinnosti na maloletého syna. Je teda zrejmé, že obžalovaný sa svojej zákonnej povinnosti vyhýbal aj počas pobytu na slobode, kedy mal možnosť zabezpečiť legálnou cestou prostriedky nielen na svoju obživu, ale aj na výživu dieťaťa, voči ktorému má vyživovaciu povinnosť. Preto nemôže očakávať, že súd pri ukladaní trestu uloženého okrem iného aj za spáchanie trestného činu zanedbania povinnej výživy, bude zohľadňovať vplyv výkonu trestu obžalovaného na jeho vyživovaciu povinnosť.

Rovnako správne rozhodol okresný súd aj o spôsobe výkonu trestov u obžalovaných.

Pre úplnosť odvolací súd konštatuje, že sa nemohol zaoberať podaním obžalovaného D. R., ktorým dňa 8.1.2019 rozšíril rozsah svojho odvolania aj na výrok o vine, keďže obžalovaný v zákonnej lehote podal len odvolanie proti výroku o treste. Odvolanie čo do výroku o treste tak bolo podané oneskorene.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd neakceptoval námietky obžalovaných a ich odvolania ako nedôvodné v zmysle § 319 Trestného zákona zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.